

Protokoll fra

UNGDOMMENS BYSTYREMØTE 2013

15. februar 2013

Valg av ordstyrere protokollførere og protokollunderskrivere

Julianne Borgen og Shahrukh Khan ble valgt til ordstyrere
Sigve Indregard ble valgt som bisitter
Odrun Misje og Nina Plau ble valgt til protokollførere

Valg av tellekorps

UngOrgs sekretariat ble valgt som tellekorps.

Valg av protokollunderskrivere

Andreas Svela og Emma S. Langmoen ble valgt som protokollunderskrivere.

Redaksjonskomiteens innstilling

Redaksjonskomiteen presenterte sin innstilling.

Tas til følge, og er den som vil være utgangspunkt for protokollen.

Andre opplysninger

Dokumentet inneholder alle protokollførte saker med innarbeidede endringsforslag. Syv av de ti diskuterte sakene ble vedtatt protokollført. Fem av disse ble prioritert og skal behandles som ordinære saker i bystyret i Oslo. Dette dokumentet gjengir også personvalgene som ble gjort under Ungdommens bystyremøte 2013. For endringsforslag og referat fra debatten, se referatet som er tilgjengelig på www.ungmed.no.

Sak 1: Eksamenstilbud i sommerskolen

Bakgrunn for saken:

En ordning hvor man kan ta eksamen i sommerferien gjør det mulig å ta opp eksamen eller forbedre standpunktkarakteren. I dag må dette gjøres i vår- eller høstsemesteret. Dette vil da kollidere med tentamener og eksamener. Derfor får ikke elevene gitt privatisteksamen sin fulle innsats.

Mange venter nå ett år for å kunne ta opp fag og starte på sitt førstevalg. Å kunne ta opp fag i sommerferien muliggjør også å kunne starte direkte på studier istedenfor å måtte sette studiene på vent.

Oslo kommune har allerede et sommerskoletilbud hvor mulighet til å ta opp eksamen kan legges inn. Eleven kan få tett oppfølging av utdannede lærere i sommerskolen og det vil være et kommunalt, gratis tilbud for alle elever i den videregående skole. Eksamen vil fortsatt fungere som en vanlig privatisteksamen. Også 10. klassinger må få muligheten til å ta privatisteksamen om sommeren, slik at de får muligheten til å bedre snittene til de siste vgs-inntakene.

Vedtak:

Byrådet bes se på muligheten for å ta privatisteksamen i sommerferien og utvide sommerskoleordningen med å opprette et kommunalt gratistilbud direkte knyttet opp mot privatisteksamen.

Denne saken er én av de fem prioriterte sakene; den skal behandles i det ordinære bystyret.

Sak 3: Barn på hospits

Bakgrunn for saken:

Oslo kommune har behov for overnattingssteder til bruk for mennesker i vanskelige situasjoner. Kommen eier ingen slike overnattingssteder, men har avtaler med private og ideelle aktører som tilbyr døgnovernatting for vanskeligstilte.

Etter kommunens egne regler skal ingen barn bo på slike overnattingssteder uten at kommunen har en kvalitetsavtale med overnattingsstedet. Kvalitetsavtalen definerer en minimumsstandard for døgnovernattingsstedet; dette inneværer blant annet krav til rommene, regler for tilsyn og bemanning og krav til renhold.

I løpet av de første åtte månedene av 2012 var 117 av 128 barn med midlertidige botiltak plassert på overnattingssteder uten en slik kvalitetsavtale, altså uten å oppfylle minimumsstandarden. På disse stedene bor også rusmisbrukere og andre som ikke gjør bomiljøet egnet for barnefamilier. Overnattingsstedene er preget av uro og bråk som blir særlig vanskelig i en periode der barna med stor sannsynlighet trenger ro og omsorg.

Vedtak:

Ungdommens bystyremøte mener at ingen barn skal bo på døgnovernattingssteder som ikke egner seg for barn. Kommunen må skaffe seg kvalitetsavtaler med overnattingssteder kun for barnefamilier eller opprette egne overnattingssteder beregnet kun for barnefamilier.

Denne saken er én av de fem prioriterte sakene; den skal behandles i det ordinære bystyret.

Sak 4: Svømmeferdighetene til Osloungdommen trenger et løft

Bakgrunn for saken:

Mange ungdommer i Oslo mangler grunnleggende svømmeferdigheter. Det er også en økende andel foreldre som heller ikke har svømmeferdigheter og dermed ikke kan lære bort til sine barn. Dette er en utfordring som krever tiltak nå.

Svømming er en essensiell kunnskap. Allikevel kan kun halvparten av alle tiåringer i landet svømme. I følge Norsk folkehjelp døde 81 barn under 15 år i perioden 2000 til 2010 av drukning. Trolig kunne mange av disse livene vært spart dersom det hadde vært bedre svømmeundervisning og et godt svømmetilbud.

I læringsmålene for kroppsøving kommer det tydelig frem at tiåringer skal ha grunnleggende ferdigheter i svømming. Da er det ikke nok at kun hver femte tiåring har svømmeundervisning. Mer må gjøres for å nå kompetansemålene og dermed forebygge ulykker.

Det må sikres at alle får den undervisningen de trenger. I dag er det i mange tilfeller slik at elevene får et lite antall timer svømmeundervisning i løpet av fjerdeklasse. Har elevene ikke de tilstrekkelige kunnskapene etter dette, er det få eller ingen muligheter til å lære og svømme før på ungdomsskolen hvis ikke foreldrene kan lære dem. I tillegg kommer det et forbehold om at det er svømmeundervisning på ungdomsskolen i det hele tatt.

I Oslo er det 9 offentlige svømmehaller og prisene er høye. Barn mellom 16 og 18 år må betale mer enn prisen for barnebillett, selv om de er barn. Ved å gjøre svømmehallene gratis for barn og ungdom vil man både gi et etterlengtet lavterskel aktivitetstilbud til mange unge, men det vil også være et viktig tiltak for å øke svømmedyktigheten blant ungdom og være et godt folkehelseiltak.

Å kunne svømme handler om folkehelse, både i form av trygghet og helsemessige goder. Derfor er det viktig å sikre at ungdom i Oslo har denne ferdigheten.

Vedtak: Ungdommens bystyremøte mener svømmeundervisningen må løftes frem i Osluskolen. Det må settes et minimumskrav til antall svømmeøkter på barneskole og ungdomsskole. Ungdommens bystyremøte mener svømmehallene må bli gratis for barn og ungdom. Det burde bygges flere svømmehaller. Ungdommens bystyremøte mener at kommunen burde tilby svømmekurs til voksne som ikke kan svømme. Skolen skal ha krav om 10 timer svømmeundervisning i barneskolen og ungdomsskolen. Kommunen skal betale for utgiftene som trengs, slik at ingen skole kan bruke dårlig økonomi som unnskyldning og dermed nedprioritere.

Denne saken er én av de fem prioriterte sakene; den skal behandles i det ordinære bystyret.

Sak 5: Øvre grense for antall elever per lærer

Bakgrunn for saken:

Færre elever per lærer kan føre til at flere elever lykkes. I dag er skolene pent nødt til å ta inn flere elever enn de egentlig har kapasitet til. Dette fører til at læreren har mindre tid til å følge opp hver elev, noe som igjen fører til en dårligere undervisning. Forskning viser at særlig svake elever har best av små klasser/grupper. Store klasser i videregående skoler vanskeliggjør arbeidet med å ivareta de elevene som trenger mye motivasjon og tett oppfølging.

Når noen skoler sliter i dag med overoppfylte klasserom, mens andre står tomme, er det på tide å gjøre en revurdering. Regjeringen la i 2009 frem et forslag for å sikre bedre resultater i skolen ved å vedta en ny norm for maksimumsgrense for antall elever per lærer. Dette ble lagt frem i Soria Moria II-erklæringen:

Regjeringen vil legge til rette for flere lærere gjennom styrket kommuneøkonomi og ved å endre opplæringsloven for å sikre en maksimumsgrense for tallet på elever per lærer på hver skole.

Regjeringen viser med dette ønske om å øke lærertettheten og Utdanningsetaten og Oslo fylkeskommune må følge opp. Utdanningsetaten pålegger skolene å ta inn et visst antall elever, en praksis som må tas et oppgjør med.

Vedtak:

Bystyret bes sette en absolutt maksgrense på hvor mange elever en skole kan ta inn per lærer på 30 elever.

Denne saken ble ikke prioritert til behandling i det ordinære bystyret, men ble vedtatt protokollført.

Sak 6: *Unge og rus* har gått ut på dato

Bakgrunn for saken:

Unge og rus er et obligatorisk rusforebyggende tiltak som Osloskolen skal gjennomføre det første året på ungdomsskolen. Det rusforebyggende tiltaket har blant annet som mål å utsette alkoholdebut, styrke holdninger mot bruk av alkohol og jobbe for en kritisk holdning til alkohol blant barn og unge.

Flere mener at *Unge og rus* ikke har hatt den ønskede effekten som et rusforebyggende undervisningsopplegg skal ha. *Unge og rus* har ikke nok fokus på bevisstgjøring hos ungdom, og ikke god nok oppfølging i etterkant av den perioden som er satt av til undervisningsopplegget.

Tiltaket har ikke nok engasjement hos verken elever eller lærere, og har derfor en negativ effekt. Dette kan blant annet skyldes at opplegget ikke i dag samsvarer med programmets idé da det ble opprettet: «et moderne opplegg som bruker IKT».

Unge og rus sitt undervisningsopplegg kan virke som skremselspropaganda i stedet for å bevisstgjøre og informere ungdom. Skremselspropaganda kan ha en negativ virkning for noen ungdom. Da kan alkohol og rus i stedet virke tiltrekkende.

Vedtak:

Ungdommens bystyremøte mener at *Unge og rus* burde bli erstattet av et bedre rusforebyggende tiltak på ungdomsskolen og videregående, med mindre opplegget endres slik at det blir en tydeligere positiv effekt av programmet. UBM mener andre rusforebyggende programmer som ikke bare har fokus på ungdom og rus, men i tillegg jobber for å trygge ungdomsmiljøet for ungdom i Oslo burde bli vurdert, eventuelt opprettet.

Denne saken ble ikke prioritert til behandling i det ordinære bystyret, men ble vedtatt protokollført.

Sak 7: Styrking av skolehelsetjenesten og helsestasjonene

Bakgrunn for saken:

Skolehelsetjenesten er en lovpålagt tjeneste som kommunene har ansvaret for. I Oslo kommune har tjenesten blitt noe styrket de siste årene, samtidig er flere oppgaver lagt til tjenesten.

Kommunerevisjonens rapport om skolehelsetjenesten og helsestasjonene fra 2011 slår fast at gjennomsnittlig antall elever per årsverk i skolehelsetjenesten var 1011. Variasjonene i byen er også svært store: fra 384 til 4200 elever per årsverk. Videre viste den samme rapporten at det i snitt var 6508 ungdommer per årsverk knyttet til ungdomshelsestasjonen. Også her var det stor variasjon mellom bydelene: fra 2538 til 33 633 ungdommer per årsverk.

Det viser seg at dersom helsesøster er lite til stede ved skolene benyttes tilbudet i mindre grad. Dette betyr likevel ikke at behovet for ordningen forsvinner. Kommunerevisjonen konkluderte med at det var grunnlag for bekymring knyttet til skolehelsetjenestens synlighet og tilgjengelighet i skoleåret 2009/10. For å øke synligheten til skolehelsetjenesten er det behov for flere årsverk.

Dersom ungdommer henvender seg til helsetjenesten tidlig, kan dette spare bydelene og samfunnet for store kostnader i spesialisthelsetjeneste, barnevern og annen oppfølging. De fleste problemer starter som små problemer, men kan bli store.

Den foreløpige Ung i Oslo-undersøkelsen fra 2012 konkluderer med at ungdom i Oslo har mye større psykiske utfordringer enn i resten av landet. NOVA beskriver det som dels skremmende. Skolehelsetjenesten må få virkemidler til å møte denne utfordringen

Skolehelsetjenesten skal henvende seg til alle elever, både gutter og jenter. Det finnes svært få, om ingen, mannlige helsesøstre i Osloskolen i dag. For at tjenesten skal rette seg bedre mot begge kjønn bør flere menn jobbe i skolehelsetjenesten. Helsesøstertittelen burde forandres, kanskje til helsepleier, for en kjønnsnøytral tittel.

Senter for ung seksualitet Sex og samfunn fungerer i dag som et kompetansesenter som helsesøstre kan henvise elever til. I 2012 hadde Sex og samfunn om lag 18 200 konsultasjoner, en økning på 30 prosent i forhold til 2011. 174 tiendeklasser i Osloskolen fikk undervisning om seksualitet ved klinikken. Tross denne økningen i antall konsultasjoner har budsjettet til senteret vært det samme de siste årene, altså reelt kutt. Derfor måtte senteret fra 31. desember 2012 senke aldersgrensen fra 25 år til 23 år. Ytterligere innstramning vil komme dersom budsjettet ikke økes.

Vedtak:

Ungdommens bystyremøte mener at:

- helsesøstertittelen burde endres til en kjønnsnøytral tittel;
- Oslo kommune burde legge til rette for flere mannlige helsepleiere med mål om minimum 20 prosent menn i skolehelsetjenesten innen 2025;
- skolehelsepleiere burde være tilgjengelige fem dager i uken ved alle skoler;
- alle elever innkalles til obligatorisk samtale med skolehelsepleier minst en gang i året;
- alle elever har rett på- og henvisning til gratis konsultasjon med psykolog dersom eleven og/eller skolehelsepleier finner det nødvendig;
- det burde være en maksimumsgrense på 500 elever per årsverk i skolehelsetjenesten;
- sex og samfunn – senter for ung seksualitet burde få økt sin bevilgning. Disse pengene må komme før budsjettet for 2014;

- skolehelsepleiere skal synliggjøre seg selv og helsestasjonene enn det de gjør i dag; og
- skoleledelsen pålegges å aktivt spre informasjon den mottar om byens helsetilbud for ungdom. Dette gjelder både informasjon om de lokale helsestasjonene, og om telefon- og nettjenester som retter seg mot ungdom med psykiske vansker.

Denne saken er én av de fem prioriterte sakene; den skal behandles i det ordinære bystyret

Sak 10: En behovsbasert finansieringsmodell for Osloskolen

Bakgrunn for saken:

Stykkprisfinansiering er Osloskolens finansieringsmodell som gir skolen penger i henhold til hvor mange elever som går på den enkelte skole. Hver elev er «verdt» en sum med penger, som følger eleven på skolen han/hun går på: 47 800 kroner på ungdomsskoler, og mellom 65 000 og 140 000 på videregående skoler, avhengig av linje. Dersom en elev slutter på den gjeldende skole forsvinner pengene med eleven.

Denne ordningen tar ikke hensyn til de reelle utfordringene i skolehverdagen. Ressursbehov for tilpasset opplæring, størrelse på elevgrupper og bygningsmessige forhold er eksempler på essensielle punkter på et budsjett som ikke blir vektet nok.

Skolen er til for å skape et godt fysisk– og psykososialt miljø som fremmer helse, trivsel og læring. Dette er skolens grunnleggende verdier. Dagens finansieringsordning, stykkprisfinansiering, er med på å hemme fremfor å fremme disse verdiene. Dagens finansieringsordning tar ikke hensyn til hver enkelt elevs behov, og tar dermed heller ikke hensyn til det brede mangfoldet i Osloskolen. Alt fra elever med særskilte behov og forskjellige skolebygg til antall lærere og deres ansiennitet overses. Det har skadevirkninger også for de mest tilskøtte skolene, og, i aller størst grad, de mindre tilskøtte skolene.

Skoler med dårlige søkertall kan ha et gammelt bygg og mange seniorlærere med et høyere lønnsnivå. I mangel av elever, blir det også mangel på midler til å ta de nødvendige grepene for å løfte skolen. Ledelsen kan se seg nødt til å legge seg på et lavest antall timer med spesialundervisning for elever med behov for det. De må ansette ufaglærte vikarer og det går utover alle elevene og spesielt de som trenger det mest.

Stykkprisfinansiering skaper også problemer for elevene på de godt søkte skolene.

Stykkprisfinansiering skaper usikkerhet om budsjettet, som fører til at ledelsen regner med frafall og overfyller klasserommene. Da stykkprisfinansieringen ble innført i 2002 og frem til 2009 så man en økning i antall elever per lærer på 20 prosent. Dette medfører en dårligere undervisning, et forverret arbeidsmiljø og inneklima, unødvendige forstyrrelser og ikke minst sikkerheten på mange av de yrkesfaglige linjene. Økonomien går foran kvaliteten på undervisningen og da igjen, foran eleven. Forskning viser at mindre klasser resulterer i bedre karakter, det kan ha utslag i så mye som 0,4 karakterpoeng. Det har spesielt mye å si for de faglig svake elevene. Dette kommer frem i en artikkel i den danske avisen Politiken, 13. juli 2010. Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering konkluderer også i en forskningsrapport som kom ut i februar 2012, at elever i mindre klasser oppnår bedre resultater.

Vedtak:

Byrådet bes skifte ut gjeldende finansieringsmodell i skolen til fordel for en modell som tar hensyn til følgende kriterier:

- Ressursbehov for tilpasset opplæring
- Størrelse på elevgruppene
- Lærernes kompetanse og ansiennitet
- Elever med særskilte behov
- Bygningsmessige forhold
- Behovet for kompensert elevbetaling

- Ressursbehov for IKT-drift, fagtilbudet, skoletilbudet, kantine, treningslokaler og annet utstyr
- Ressursbehov for innkjøp av nytt materiell, utstyr, samt oppussing
- Særegne fag ved skolen

Denne saken er én av de fem prioriterte sakene; den skal behandles i det ordinære bystyret.

Valg av leder og nestleder i Sentralt Ungdomsråd

Valgkomiteens innstilling:

Leder: Anette Arneberg

Nestleder: Balder Bryn Morsund

Valgkomité: Burhan Ahmed, Elise Schultz, Trine Jacobsen, Tor Frøytvedt Dahl

Valg av leder:

Anette Arneberg holdt tale for eget kandidatur.

Støttetale ved Niklas Sandahl.

Delegat 101 foreslo Balder Bryn Morsund som leder.

Balder Bryn Morsund holdt tale for eget kandidatur.

Støttetale ved Agnete Djupvik.

Balder Bryn Morsund ble valgt til leder av Sentralt ungdomsråd.

Valg av nestleder:

Sigurd Svendsen holdt tale for eget kandidatur.

Anette Arneberg holdt tale for eget kandidatur.

Rahman Chaudry holdt tale for eget kandidatur.

Shaed Gaffar holdt tale for eget kandidatur.

Anette Arneberg ble valgt til nestleder av Sentralt ungdomsråd.

Valg av valgkomité

Burhan Ahmeds plass ble utfordret av Benjamin Dirikoc.

Benjamin holdt tale for eget kandidatur.

Stephanie fra valgkomiteen holdt valgtale for Burhan Ahmed som ikke var til stede.

Burhan Ahmed ble valgt til medlem av valgkomiteen.

Elise Schultz, Trine Jacobsen, Tor Frøytvedt Dahl ble valgt ved akklamasjon som medlemmer av valgkomité.

Møtet ble hevet 16:40

Andreas Svela

Emma Langmoen